

בע"ח (ירושלים) 50117-12-12 - מדינת ישראל נ' דוד חזן ואח'

בע"ח (ירושלים) 50117-12-12 - מדינת ישראל נ' דוד חזן ואח' מוחזי ירושלים
בע"ח (ירושלים) 50117-12-12

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מוחז ירושלים

נגיד

1. דוד חזן

עו"י ב"כ עוז ארי אל עטר

2. אושר מלכה

עו"י ב"כ עוז מיכאל עירוני

בית המשפט המוחזי בירושלים

[13.05.2013]

פני כב' השופט משה יעד הכהן

עו"י ב"כ עוז דפנה אברמוביץ'

החלטה

1. נגד הנאשמים דוד חזן ואושר מלכה (להלן: "נאשם 1", "נאשם 2" בהתאם, וביחד: "הנאשמים"), הוגש כתב אישום ביום 24.8.2012 (להלן: "כתב האישום"). כתב האישום מייחס לנאשמים עבירה של חבלה בכונה מחייבת לפי סעיף 329(א) בבצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק הדין הפלילי").

2. טרם התשובה לאישום, הגיע ב"כ נאשם 2 בקשה לילוי חומר חקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד") . לאחר מספר דיןדים והחלטות ביןיהם שניתנו במסגרת הדיון בבקשתה, הוצטמה המחלוקת בין הצדדים, אותה אפרט בהמשך. בנוסף, הגיע ב"כ נאשם 1 ביום 11.4.2013 בקשה נוספת לילוי חומר חקירה ועתירה לילוי ראייה חסיפה, והצטרכן בבקשתו של ב"כ נאשם 2.

כתב האישום

3. על פי עבודות כתב האישום, הנאשמים הם חברי. בין הנאים 2 לג. (להלן: "המתלוון") קיימ סקסו, עבר לאיורים המפורטים בכתב האישום. סקסו, שהר堪ע שלו אינו ידוע במדוק למאשימה.

4. בכתב האישום נטען, כי ביום 22.6.2012, בשעה שנייה ידועה במדוק למאשימה, אך לאחר השעה 00:02:00 לערך, נכח המתלונן עם אנשים נוספים סמוך לבית הספר "עדיה", שlid רחוב ביאליק בבית שמש (להלן: "המקום").
5. נטען, כי אותה העת, הגיעו למקום הנאשמים, יחד עם אדם נוסף בשם מורים אבטבול (להלן: "מורים"), ברכבו של הנאשם 1. הנאשם 2 החזיק بيדו ابن והנ帀טם 1, החזיק בידו מקל של טוריה. אחד הנאשמים או מורים, ריססו באוויר חומר שהרכבו אינם ידוע במדוק למאשימה, והיכו את המתלונן בראשו וברגלו. באותה העת, אחד הנאשמים או מורים, אמר למטלון: "היום אתה מת". המתלונן ניסה לברוח. בנוסף נטען, כי אחד הנאשמים או מורים, היכה את המתלונן בראשו באמצעות אבן גודלה ("בלטה").
6. עוד נטען, כי המתלונן ניסה להימלט מהנאשמים ומורים, טיפס על גדר ונחבל بيדו הימנית. אחד הנאשמים או מורים, אמר למטלון: "תברח, אל תdag, אתה לא תצא מזה".
7. בנוסף נטען, כי כתוצאה מעשי הנאשמים ומורים, נגרמו למטלון חתכים בקרקפת ושרבר דחוס בגולגולת פריאטלית משmaal, שהצריך ניתוח להרמת השבר. בנוסף, נגרמו למטלון הימנותה בפנים וחתר עמוק, מצביע יד ימין ועד כף היד באספקט פלמי, עם גידים וכליدم חשופים, שהצריך סד גבס ומחלקה.
8. בסיוומו של כתב האישום נטען כי במעשהיהם, גרמו הנאשמים ומורים בצוותא חדא למטלון, חבלה חמורה שלא כדין, בכונה לגרום לו חבלה חמורה.
- עיקר המחלוקת
9. כאמור, טרם התשובהiae לaiושם, הגיעו ב"כ נאם 2 בקשה לגילוי חומר חקירה ולאחר מספר דיונים והחלטות ביןיהם שניתנו במסגרת הדיון בבקשתה, הוצטצמה המחלוקת בין הצדדים.
10. בבקשתו המקורית של ב"כ נאם 2 לגילוי חומר חקירה מיום 25.12.2012, ביקש לקבל לעיון ולהעתקה, שלושה חומרים עיקריים. ראשית, רשות חומר חקירה, הקוללת את כל החומר שנאנס על ידי המשטרה. שנית, רישומים פליליים של המתלונן - ע.ת. מס' 13, של מר יניב סולימני - ע.ת. מס' 18, של מר אליהו אוזלאי - ע.ת. מס' 19, ושל ישראאל אוזלאי - ע.ת. מס' 20. רישומים, הכוללים תיקים סגורים, בדגש על כל הנוגע לעבירות אלימות, מרמה, שיבוש הליכי משפט והדחת עדים וכן, כל חומר שנאנס במסגרת חקירת תיקים אלו, במידה וקיים כאלו. שלישית, כל מידע מודיעיני או אחר, אשר נאסף על ידי גורמי אכיפת החוק בעניינים של מר יניב סולימני /או מר אליהו אוזלאי /או מר ישראאל אוזלאי (עד תביעה 18, 19 ו-20 בהתאמה). בנוסף, ביקש ב"כ נאם 2 לדעת, האם שימושם אונם אנשים, סוכנים של המשטרה, או ממשמים כמודיעים של המשטרה כתע, והאם קיימו שיחות כלשהן עם מפעלי או עם אנשי המודיעין, אודוט האירוע המתואר בכתב האישום.

11. בתום ארבעה דיונים בבקשתה (בימים 26.12.2012, 14.1.2013, 13.3.2013 ו- 14.3.2013), ומספר החלטות ביןיהם שניתנו בנושא, נקבע, כי המאשימה תעבור להגנה רשימה של חומר חקירה. בנוסף נקבע, כי יועברו להגנה הרישומים הפליליים של עד תביעה מס' 18 ו-20.

12. יצוין, כי בקשה נוספת לגילוי חומר חקירה בתיק הנדון, בעניינו של הנאשם 1, הוגשה לככ' השופט מינץ בבע"ח 29828-12-12 אשר נ' מדינת ישראל. בהחלטת מיום 2.1.2013, הורה ככ' השופט מינץ, להעביר את הרישום הפלילי של כל העדים האחרים שרישומים אלה אינם רלבנטיים לעניין ואי חשיפתם לא יגרע מהגנת המבוקש". ברישום הפלילי של המתalon - ע.ת. מס' 13, קבע בהחלטת מיום 21.2.2013, כי לאחר עיון ברישומו בגין, לגבי הרישום הפלילי של המתalon, "נכח דעתך כי אין בו רלוונטיות לאישום וכי אי חשיפתו לא פגע בהגנת המבוקש".

13. בסופה של יום, נותרה להכרעה, במסגרת הבקשתה לגילוי חומר חקירה שבפני, בקשה השלישית של ב"כ נאשם 2, כפי שפורטה בפסקה 10 לעיל.

עליה טענות הצדדים
טענות ב"כ נאשם 2

14. ב"כ נאשם 2 ביקש כאמור, לקבל כל מידע מודיעיני או אחר שנאסף על ידי גורמי אכיפת החוק בעניינים של עדי תביעה מס' 18, 19 ו-20 וכן, לדעת האם הם שימושו סוכנים של המשטרה, או משמשים כמודיעים של המשטרה בעת והאם קיימו שיחות כלשהן עם מפעיליו או עם אנשי המודיעין, אודוט האירוע המתואר בכתוב האישום. לטענתו, מחומר החקירה עולה, כי האנשים המוזכרים לקחו חלק פעיל באירוע הסחיטה של ע.ת. מס' 23, אף ניסו לסתור את אביו של נאשם 1. עוד לטענתו, לאחר חקירה קצירה ביתר, שוחררו חלק מהאנשים, והתיק בעניינים נסגר. התנהלות אשר מעוררת שאלות רבות.

15. ב"כ נאשם 2 פרט, כי המתalon, מסר עדות ביום האירוע של כתב האישום הנדון. לטענתו, במהלך התקופה שלאחר מכן, ומאחר והוריו של הנאשם 1 הם אנשים אמידים, ניסה המתalon לסתור סכום של 700,000 ₪ מאביו של נאשם 1 (להלן: "האב"). לטענת ב"כ נאשם 2, כאשר דחה האב את ניסיונות הסחיטה, באה לאוויר העולם התלונה נגד שני הנאים. עוד לטענת ב"כ נאשם 2, על אף שהוגשה תלונה במשטרה בנוגע לאותה סחיטה, המשטרה לא חקרה את הנושא. בנוסף טען, כי במסגרת הליכי המעצר בתיק, הורה בית המשפט למאשימה לחזור את החשד האמור ולחלווף, להמציא הودעה על סגירתו אותו תיק, על מנת שניתן יהיה להגיש ערע. אולם לטענתו, מאוגוסט 2012 ועד לדצמבר 2012, הדבר לא נעשה. בנוסף לטענתו, ע.ת. מס' 23, בשלב מסוים, הפליל את הנאים וזאת לטענתו, לאחר שהופעל עליו לחץ על ידי שניUberيين מבית שמש, עדי תביעה 18 ו- 20, שלגביו אחד מהם היה תלוי ועוד כתב אישום, על הדחת עד ושיבוש הליכי משפט בתיק אחר. ב"כ נאשם 2 ציין, כי בהליך המעצר, העיר בית המשפט הערות לגבי הראיות בתיק הנדון ואף הורה לשחרר את הנאים באופן מיידי.

16. ב"כ נאשם 2 הוסיף וטען, כי לעניות דעתו, במסגרת תיק אחר שנוהל בבית המשפט המוחזק דין (ת"פ 3179-12-09), בהירה המאשימה לחזור בה מכתב האישום ולא לחשוף חומר חקירה, שיכול והוא מתייחס לאותם אנשיים מדברים. עוד לטעنته, תעודת החיסין הקיימת בתיק, חלה על ידיעה אחת בלבד, ולא ברור מה הקשר שלה לחומר זה, המתבקש על ידו.

17. ב"כ נאשם 2 ציין, כי כידוע, "חומר חקירה", כמשמעותו בסעיף 74 לחס"פ, הוא חומר שמדובר את שלושת המבוקנים הבאים: הרלוונטיות להגנת הנאשם, יכולת המאשימה להציג והיותו כפוף לחסינונות, אשר לגביהם "ערך אייזון בכל תיק. בנוסף טען, כי נטול ההוכחה, להוכיח כי מידע אינו מהו "חומר חקירה" ואינו רלוונטי להגנת הנאשם, הוא על המאשימה - להוכיח מעבר לכל ספק סביר. בנוסף, הציג פסיקה בנושא.

18. ב"כ נאשם 2 ביקש מבית המשפט, כי ככל שהחומר המבוקש חוסה תחת תעודת החיסין, להורות על הסרתתו. לטעنته, באיזון שלל בית המשפט לעשות, בין האינטרסים המנוגדים של הגנה על שלום הציבור ובטחון המדינה לבין האינטרסים של עשיית משפט צדק, גורר זה الآخرן. ב"כ נאשם 2 עמד על זהירות הרבה שעלה בית המשפט לנוהג בעת מתן החלטה זו, וכן על החשיבות של אינטראס עשיית הצדקה. בנוסף, טען, כי מאוחר ולרוב, אין בידי הגנה לעורר ספק באשמהו הנאשם באמצעות ראיות ושירות, אז, גם אם הראיה החסינה היא "בעלמת משמעות מסוימת" שיש בה כדי לתרום להגנת הנאשם, יש להורות על גילוייה. ב"כ נאשם 2 הציג מספר פסקי דין בסוגיית החיסין.

19. ב"כ נאשם 2 טען, כי יש בחשיפת המידע המופיע בתעודת החיסין כדי לסייע לנאשם, העותר, להוכיח את גרסתו. لكن לטעنته, נסוג האינטראס הציבורי מפני זכותו למשפט צדק. זאת ועוד, לטעنته, הריאות חשיפתן מתבקשת, הן בעלות חשיבות קידינאלית להגנת הנאשם, העותר ואין בידי ראיות חלופיות, באמצעותן ניתן היה להוכיח את צדקתו. בנוסף, ב"כ נאשם 2 טען, תעודת החיסין בתיק, גורמת לעוטר נזק ראוי חמור וכי חשוב להגנה לדעת מי הוא אותו מקור מדובר, שכן הם מבקשים לבדוק את אמינות הגרסאות ואף לבדוק, אפשרות לביום האירוע וההפללה.

טענות ב"כ המאשימה 20. ב"כ המאשימה טענה, כי ככל שקיים מידע רלוונטי לגבי נאשם 2, שיש לו זיקה למבחן על ידי הסניגור בסיפה של פסקה 10 לעיל, הרי מידע זה חוסה תחת תעודת חיסין של השר לביטחון פנים. זאת, מהטעם של אינטראס ציבור חשוב. בנוסף לטענה, החומראים אינם רלוונטיים לתיק ואני יכולים לסייע לך ההגנה. ב"כ המאשימה צינה, כי בקשה הנאשם 2 לגילוי חומר חקירה, אם בדרך של בקשה על פי סעיף 74 לחס"פ, ואם על דרך של עתירה לגילוי ראייה, אינה אלא "מסמך DIG" שאין להיעתר לו.

21. בנוסף, לגבי ת"פ 3179-09-12 טענה, כי המאשימה חזרה בה מכתב אישום וכי הראיות שם אינן רלוונטיות כלל ועיקר, לתיק זה. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי גם אילו היו הראיות האמורות, רלוונטיות לתיק זה, ואומר לא כך הם פנוי הדברים, אז לא היה בהם כדי לתרום להגנתו של הנאשם ונכון היה להחסוותם, כפי שנעשה באותו תיק, בו הוצאה תעודת חיסין ביחס לאותן ראיות.

22. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי עוד בשלבים המוקדמים של התיק, בהילכי המעצר, העבירה מכתב של רפ"ק גולן מאורי, ראש מחלקת חקירות בתחנת בית שמש, בגין לטענות של ابو של נאים 1 כנגד ابوו של המתalon, ולטענה כי אלו עולמים כדי עבירה פלילית. כפי שעולה מאותו מכתב, רפ"ק גולן מאורי הגיע לכל מסקנה שלא לפתח בחקירה פלילית, ולא לחזור את ابوו של המתalon בחשד לעבירות פליליות. ב"כ המאשימה צינה, שבנגוד לביקורת ב"כ נאים לכתב המודיע על סגירת התיק, על מנת שיוכל להגיש ערר, לא ניתן להעביר מכתב מבוקש, לאחר והגורמים במשטרת ישראל הביאו, כי לא מדובר בפתחה וסגירה של תיק, אלא בהחלטה שלא לפתח בחקירה כלל.

דין והכרעה

23. אפתח ואומר, כי בקשה המקורית של ב"כ נאים 2, אליה הטרוף מאוחר יותר ב"כ נאים 1, הייתה בקשה לגילוי ועינוי בחומר חקירה, לפי סעיף 74 לחסד"פ. אולם, לאחר ולטעת המאשימה, החומר המבוקש חוסה תחת תעודת חיסין, הדיוון בבקשתה ידוע בסוגרת עתירה לגילוי ראייה חסינה מכוח תעודת חיסין, לפי סעיף 45 לפקודת הראות (נוסח משולב), התשל"א - 1971 (להלן: "פקה"ר"). כידוע, מקום שמבקשים לגלוות לנאים ראייה, שדבריו המאשימה כוללה בתעודה חיסין, יש לדון תחילת, בהסרת חסינה. רק לאחר מכן, ובמידה ונקבע כי יש להסיר את החיסין מעל הראייה כולה או חלקה, ניתן לדון בסוגיית העיון בה, לפי המבחנים הקיימים בפסיכה בעניין זה. בנוסף, כי המחוקק קבע בדרך דיוון לגילוי עתירה היא על ידי המותב הדן בתיק העיקרי (יעקב קדמי על הראיות חלק שלישי 1042 (מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע, 2009), להלן: "קדמי").

24. סעיף 45 לפקה"ר קובע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלווה לשם עשיית צדק עדיף מן העיון שיש לא לגלווה".

25. בעניינו, הוגשה תעודה חתומה על ידי השר לביטחון הפנים מיום 17.10.2012, הקובעת חיסין על כל פרט או מידע, שיש בו כדי לגלוות את זהות האדם אשר מסר למשטרת את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 133-0273-12. זאת, מהטעם של אינטראס ציבורי חשוב ומהנימוק, כי הם עלולים לסכן שלוםם של בני אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה. ביום 14.4.2013 התקיים דין בפני, במעמד צד אחד, ובදלתיהם סגורות בבקשתה לגילוי ראייה חסינה ובו הוצגה לי הראייה החסינה, החוסה תחת החיסין.

26. ההחלטה הסופית, באם ראייה תהיה חסינה מכוחה של תעודת החיסין, נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, הדן בעניין (ראו: קדמי, בעמ' 1021).

27. השאלה שעל בית המשפט לשאול את עצמו, עת הוא דין בעטירה לגילוי ראייה חסומה, היא האם "...הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העני שיש לא לגלותה" (סעיף 45 לפקה"ר). ההלכה המנacha בתחום זה, נקבעה בב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729:
- "...עשית צדק" בהקשר זה משמעותה ניהול הלין פלילי הוגן, שיש בו כדי לחושף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאוות נאשם ספציפי העומד לדין. על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החיסון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדק דורש את גילויו, ושים זה עדיף על-פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של הנאשם, שאת אשמו אין להוכיח בשל הצורך לגנות ראייה שיש אינטרס בטיחוני שלא לגלותה, על-פני הרשותו של הנאשם, שאת חפותו אין להשיבו בשל הצורך שלא לגלות ראייה חסומה".
28. עוד נקבע בבש"פ 1924/93 גリンברג נ' מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766:
- "...בקביעת "הצורך לגלותה לשם עשיית צדק" יש לבחון את נסיבותו של כל משפט ומשפט. הבדיקה הינה מטבעה אינדיידואלית וСПציפית. יש לבחון את שدة המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, וכן את מיקומה של הראייה וחשובותה היחסית בשדה זה".
29. הוסיף על כך ויסים, כב' השופט ברק בדנ"פ 1424/01 מדינת ישראל נ' חממדאן פורסם בנבו, 23.4.2001):
- "... אכן, ההלכה היא, כפי שנקבעה בפסקין הדיון של בית משפט זה, כי בית המשפט יכריע באשר לחינויויה של עדות חסומה להגנת הנאשם, לפי השאלה, האם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראייתי, עשויי - לפי קנה מידה אובייקטיבי - לעורר ספק סביר באשמהו...".
- (ראו גם: קדמי, בעמ' 1031-1028, וההפניות שם).
30. כאמור, ביום 14.4.2013 התקיימ"ם דיון בפני, במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות בבקשתו לגילוי ראייה חסומה. המשימה, באמצעות קצין מודיעין, הציגה בפני בית המשפט את המידע הרלבנטי לעטירה, כולל מידע לגבי זהות האדם שמסר למשטרת את המידע המתועד כאמור בתעוזת החיסון ופרסה את טיעוניה בדבר נחיצות החיסון.

31. כדיוע, הנטול להוכחת החיסיון הוא על הטעון לו, ולכן במקרה זה הוא על המאשימה. בתום הדיון ולאחר ששמעו את טענות הצדדים, איני מוצא כי בעניינו, הצורך לגלות את המידע החוסה תחת כנפי התעודה, לשם עשיית צדק, גובר על האינטראס הציבורי התומך באיגילויו. המידע האמור, כפי שפורסם לפני, עלול להביא, בין היתר, לחשיפתו של מקור משטרתי. הצורך להבטיח את המשך שיטוף הפעולה של מקורות משטרתיים עם המשטרה הוא אינטראס ציבוררי חשוב, שהוכר בפסקיקה והסרת החיסוי תוכזק רק כאשר, באיזו, אי-גילוי זהותו של המקור עלולה לפגעה מהותית בהגנת הנאשם בתיק הנדון (ראו: קדמי, שם, בעמ' 1045 והאסמכתאות המפורטות בהערות שול'ים 129 ו-130). במקרה הנדון, בחנתי את נתוני המידע אודוטו ממקור בזיקה לידיעה שמסר, גם במקרים סנגוריאליות, זאת תוך בחינת יריעת המחלוקת העולה מטענות הצדדים. בעקבות בחינה זו באטי לככל דעה כי גם על פי פרשנות מרחיביה, אין באותו מועד, בנסיבות התקיך דן, כדי לסייע לבית המשפט לעשות צדק ובוודאי שאין dabei גרים לעיוות דין לנאים. בנוסף, אין בחומר החוסה תחת תעוזת החיסיון, חינויות ממשית להגנתם ואין בחשיפתו, במיוחד בנסיבות דין הידוע המדווח, עליה על הנאשם של הנאשם בחשיפתו לצורך הבטחת הגנתם, שכאמור בעניינו הוא רחוק וקלוש. כך, שבסתפו של יום, עמדת המאשימה בנטול ההוכחה מצידה.

32. לגבי החומר הנוגע לת"פ 3179-09-12, כבר נקבע בהחלטה מיום 14.4.2013, כי המאשימה תגבש עדמתה ותודיעו אותה לב"כ נאשם 1.

סוף דבר

33. דין העתירה לגילוי ראייה חסופה, להידוחות.

34. לאחר הדיון בעתירה, הועלתה ביום 30.4.2013, בקשה נוספת של ב"כ הנאשם 1, הנוגעת למידע הק"ם, לטענותו, לגבי קשרים נוספים של עד תביעה 18 עם מחלקת המודיעין של משטרת ישראל ועל שיטוף פעולה מצד המשטרה עם אותו עד לצורך קידום מטרות הקשורות אליו. ב"כ הנאשם 1 ביקש להביא את אותו מידע לידיעת בית המשפט במעמד צד אחד. בהחלטה מיום 1.5.13, ביקשתי מב"כ הנאשם 1 להבהיר מדוע לא תוגש הבקשה לתיק בע"ח 29828-12-12, אשר נדון בפני כב' השופט מינץ אלא לתיק זה. תגובת הסניגור הייתה כי הבקשה מוגשת למוטב זה לאור העובדה שנושאו קשור באופן ישיר לטענות ולחומר החקירה שנדונו בפני בדיון האחרון, קרי בעתירה לגילוי ראייה. ב"כ המאשימה, בمعנה אותה תגובה, צינה כי ככל שברצוננו של ב"כ הנאשם 1 לעתור לגילוי ראייה החוסה תחת תעוזת חיסיון הדרך המתאימה היא עתירה חדשה לגילוי ראייה, מעבר לעתירה שנדונה בהחלטה זו, וכי במידה ומדובר בבקשתה להמצאת חומר חקירה נוסף, הרוי שعلוי לפנות במסגרת בקשה מתאימה לפי סעיף 74 לחסד"פ.

35. ב"כ הנאשם 1 יצא עמדתו בעניין זה, בישיבה הקבועה ליום 16.5.13. יחד עם זאת, יובהר כבר כעת, לאור מהות החומר הנוסף המבוקש, כי בכל מקרה ידרשו ב"כ הנאים בישיבה זו לחת את תגובותם לכתב האישום, גם אם בدعותם לבקש הילכי גילוי נוספים מעבר ללאה שהתקיימו עד היום. זאת מושם, שעל פני הדברים גם אם יתקיימו הליכים מן הסוג האמור בנקודה זו, אין הדבר מצדיק את תחילת הבירור הראשית בתיק העיקרי ונימן לקדם את שמייעת התקיך, תוך כדי דיון/aboutם הליכים, ככל שיידרש, לצד נקייה באמצעות דינונים שיאפשרו לנאים למצות את הגנתם. ראו בשפ 1653/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.2011).

34. המזקרים בעבר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים, בדחיפות.
ניתנה היום, ד' בסיוון התשע"ג, 13 במאי 2013, בהעדר הצדדים.